Temps Ordinari - Vint-i-unè diumenge

Per JosemiE el dl., 21/08/2023 - 00:00

Is 22,19-23
Rm 11,33-36
Mt 16,13-20

Situats ja a finals d'agost –darrer diumenge d'agost- tenim posades ja moltes mirades i previsions en el nou curs. Ens afecti o no el ritme i l'activitat escolar, és ben cert que setembre és el començament de moltes activitats, programes, calendaris, canvis... normalitats. Mantenim l'any natural, cert. Però, potser exagerant una mica, podríem dir que "al setembre comença tot".

D'alguna manera, l'evangeli d'avui és, precisament, això mateix. Aquí comença tot. Quilòmetre zero.

1.- "LA" pregunta cabdal.
Al llarg de l'evangeli va apareixent la pregunta per Jesús. ¿Qui és aquest? ¿No és el fill del fuster? Qui és aquest, que fins i tot la mar i la tempesta li fan cas?.... ¿Qui és aquest Jesús, que fa aquestes coses?...

Avui Jesús sorprèn els seus deixebles preguntant-los el parer de la gent sobre ell. I la sorpresa grossa ve quan els demana la seva pròpia comprensió de Jesús.

I vosaltres, ¿qui dieu que sóc, jo?
Aquí comença tot. Aquesta és "la" pregunta. La pregunta... de les nostres vides. La qüestió que no responem d'una vegada per totes, i ja la tenim enllestida. Hem de plantejar-nos-la i respondre-la en tots els moments importants de la nostra vida. Re-formular-la. Re-plantejar-la. Del que responguem, depèn tot. Absolutament tot.

Qui és Jesús per a mi?
De debò. Sense respostes apreses ni frases fetes. Sense tòpics ni generalitats. Sense discursos ni convencionalismes. Sincerament. Vitalment. Amb el cor a la mà. Qui és Jesús per a mi? Què significa Jesús? Quin lloc ocupa a la meva vida? Un lloc... Perifèric? Teòric? Sentimental? Cultural? "De tota la vida?" O ¿és Jesús absolutament central, a la meva vida? Jo mateix, ¿em puc entendre sense Jesús?

La pregunta fonamental de la meva vida. La resposta que doni, ho defineix tot. La resposta que doni, dibuixa, d'una manera o d'una altra el meu viure. Posa uns colors o uns altres. Dóna contrast a unes línies o les difumina. Certament, cal que ens plantegem ben oberta i sincerament aquesta pregunta. D'una forma totalment personal. Lliure i veritable. Sense escapar-me ni defugir-la. No plantejar-la, ja és una manera de respondre!!. Però, sí, és important aturar-se i plantejar-se-la. I respondre!

2.- I... la resposta, que dono, defineix... moltes coses.
Precisament perquè és una qüestió vital –gens intel·lectual-retòrica-abstracta...- la resposta que doni, marcarà moltes coses. Ho amara tot. Me´n adoni jo, o no.

Definirà:
1.- El meu compromís i la relació amb els qui m'envolten. L'entrega (o reserva!) de la meva vida. Entendre'm al servei dels altres. Cridat a aportar i servir. Tal com sóc i allà on sóc. On –veritablement- arribo i el que puc. Viure com ell. Envoltat de germans i germanes. En missió.

2.- La comprensió de mi mateix. Fill en el Fill. Davant el Déu de Jesús: el Pare. En bones mans. Petit i feble, sí. Però estimat. Del tot estimat. Acceptat i perdonat. Lliure i sense pors. No tinc res a perdre!

3.- La joia i l'alegria amb la que visc. L'esperançada benaurança!! Viure amb goig! El goig de viure amb ell.

4.- La comunitat. Els companys i companyes que caminem junts. Que fem memòria viva, agraïda i interpel·ladora de Jesús. Segur que podríem identificar més concrecions. Ben segur. Parem aquí.

La resposta que doni a la pregunta per Jesús defineix la meva vida. Del tot.

I vosaltres, qui dieu que sóc, jo?

ETIQUETES
PREGUNTA RESPOSTA CENTRALITAT